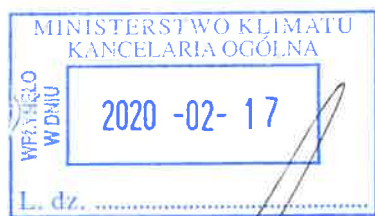

Warszawa, 17 lutego 2020 r.

Pan
Michał Kurtyka
Minister Klimatu

Do wiadomości:

Pan
Jacek Ozdoba
Sekretarz Stanu

Pani
Magda Gosk
Dyrektor
Departamentu Gospodarki Odpadami

Ministerstwo Klimatu
ul. Wawelska 52/54
00-922 Warszawa

STANOWISKO WOBEC ZAKTUALIZOWANEJ KONCEPCJI NOWEGO SYSTEMU GOSPODARKI ODPADAMI
OPAKOWANIOWYMI ZAPREZENTOWANEJ PRZEZ MINISTERSTWO KLIMATU

Szanowny Panie Ministrze,

Pragniemy podziękować za możliwość udziału w spotkaniach poświęconych przedstawieniu przez Ministerstwo Klimatu zaktualizowanej koncepcji zmiany polskiego systemu gospodarki odpadami opakowaniowymi, której celem ma być wdrożenie do polskiego prawa postanowień art. 8a znowelizowanej dyrektywy w sprawie odpadów, a w szczególności systemu rozszerzonej odpowiedzialności producenta, który zapisany został jako mechanizm finansowania przez firmy wprowadzające produkty na rynek określonych działań związanych z gospodarowaniem odpadami opakowaniowymi (i niektórych produktów).

Doceniamy fakt, że Ministerstwo kontynuuje dialog z tak szerokim gronem interesariuszy, co służy współpracy wszystkich zainteresowanych stron i wymianie wiedzy. Wspólnym celem wszystkich uczestników rynku powinno być stworzenie i sprawne wdrożenie efektywnego systemu rozszerzonej odpowiedzialności producenta i systemu depozytowego, dopasowanych do polskich warunków.

Popieramy część nowych zamierzeń Ministerstwa Klimatu, takie jak rozdzielanie sprawozdawczości dla opakowań jednostkowych oraz opakowań zbiorczych (przemysłowych i transportowych) czy obowiązkowe audyty zewnętrzne dla organizacji Rozszerzonej Odpowiedzialności Producenta opakowań. Uważamy jednak, że w zaprezentowanym przez Ministerstwo zaktualizowanym modelu wciąż nie zostały odzwierciedlone istotne zasady mające fundamentalny wpływ na jego efektywność, a określone w art. 8a dyrektywy o odpadach jako Wymagania Minimalne.

SYSTEM ROP

Aby szeroko rozumiany system ROP był efektywny, szczelny i przyjazny, musi on zostać właściwie skonstruowany i zarządzany przez tych, **na których to przeniesiona jest ostatecznie odpowiedzialność za osiągnięcie poziomów recyklingu, i którzy są najbardziej zainteresowani obiektywną efektywnością całego systemu ROP, a nie tylko dobrym funkcjonowaniem jego wybranych elementów.**

Powinniśmy tu korzystać z wzorców i doświadczeń innych państw, które systemy ROP już zbudowały i w pełni ukształtowały, jak Portugalia i Hiszpania, Francja, Belgia, Austria, Czechy, Słowacja oraz kraje bałtyckie. Należałoby w tym celu przeanalizować działające tam mechanizmy rozszerzonej odpowiedzialności producenta, w tym depozytową formę zbiórki niektórych rodzajów opakowań, co pozwoliłoby na uniknięcie popełnionych w tych krajach błędów.

Pragniemy po raz kolejny zwrócić uwagę na kluczową rolę wprowadzających w tworzeniu i zarządzaniu systemem ROP, na których to państwa członkowskie UE cedują obowiązki osiągnięcia poziomów zbiórki i recyklingu odpadów opakowaniowych. Wprowadzający ci wykorzystują także ponownie surowce wtórne w nowych opakowaniach, a w przyszłości wykorzystywać będą coraz więcej odzyskanych materiałów. Wprowadzający projektują również opakowania tak, aby coraz lepiej nadawały się one do recyklingu czy ponownego użycia. Właśnie z tych powodów to właśnie wprowadzający, najbardziej zainteresowani optymalizacją systemu ROP, powinni nim zarządzać (pod nadzorem regulatora) oraz mieć bezpośredni wpływ na wysokość i strukturę wnoszonych opłat do organizacji ROP opakowań.

Dlatego najbardziej efektywnym rozwiązaniem powinno być nie tylko finansowanie, ale przede wszystkim organizacja selektywnej zbiórki odpadów opakowaniowych oraz dalszego ich zagospodarowania przez działających w imieniu wprowadzających organizacje Rozszerzonej Odpowiedzialności Producenta opakowań.

Uważamy, że po wprowadzeniu w życie dyrektyw odpadowych, samorzady gminne powinny być wyłącznie odpowiedzialne za odbiór od mieszkańców i zagospodarowanie odpadów resztkowych (pozostających po segregacji u źródła) oraz innych odpadów komunalnych jak odpady biodegradowalne, rozbiórkowe i gabarytowe. Za odbiór i zagospodarowanie tych właśnie odpadów powinni płacić mieszkańcy, tak jak ma to miejsce w przeważającej większości krajów Unii Europejskiej. Dodatkowo, mieszkańcy powinni pokrywać koszty selektywnej zbiórki i zagospodarowania frakcyjnych odpadów nieopakowaniowych (np. makulatury gazetowej). Proces zbiórki i recyklingu takich odpadów nieopakowaniowych realizowałyby organizacje ROP opakowań, ale samorzady gminne rozliczałyby koszty takiej operacji z organizacjami ROP opakowań.

Konieczne jest również wdrożenie efektywnych instrumentów edukacyjnych oraz motywacyjnych dla mieszkańców, zachęcających ich do zakupu produktów w opakowaniach lepiej nadających się do recyklingu, jak również do prawidłowej segregacji odpadów.

Reasumując: za selektywną zbiórkę i zagospodarowanie odpadów opakowaniowych w strumieniu komunalnym muszą wziąć odpowiedzialność wprowadzający poprzez reprezentujące ich organizacje ROP opakowań, które powinny działać w **formule non-for-profit** (bez nastawienia na zysk).

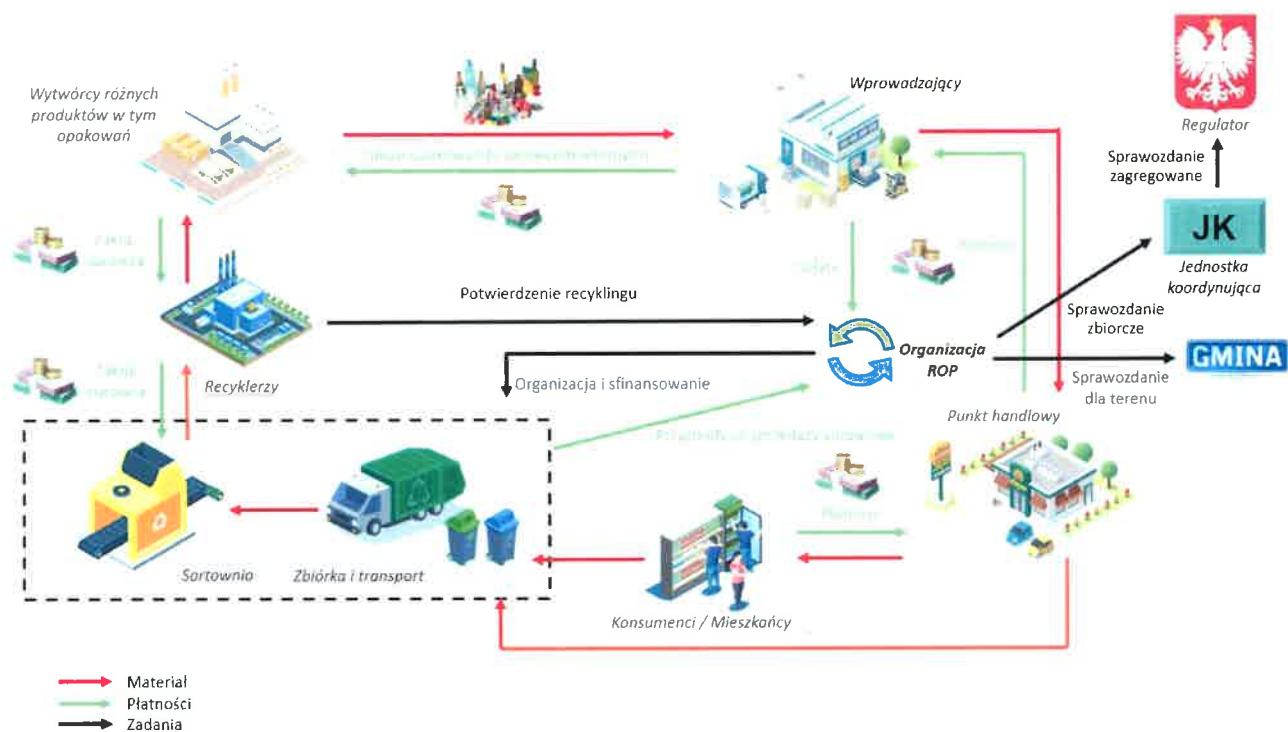
Tak działające organizacje ROP opakowań powinny w szczególności przejąć odpowiedzialność za:

- a) ustalenie zasad selektywnej zbiórki i norm odnośnie jakości, tj. **dopuszczalnego zanieczyszczenia**,
- b) zapewnienia **odpowiedniej infrastruktury do selektywnej zbiórki**, np. pojemników i worków, uzależnioną np. od stopnia urbanizacji danego terenu, częstotliwości odbioru, itd.,
- c) **zapewnienie egzekwowania zasad selektywnej zbiórki**, gdzie ewentualną karą powinien być brak odbioru danego pojemnika przy zanieczyszczeniu jego zawartości, lub przy kolejnym incydencie nieprawidłowej segregacji, obciążenie przez samorząd gminny właściciela nieruchomości stawką z tytułu odbioru zmieszanych odpadów komunalnych,

- d) **odbiór prawidłowo posegregowanych odpadów** poprzez kontraktację tego odbioru przez wyspecjalizowane podmioty **niezależnie od tego, czy są podmiotami prywatnymi czy należącymi do samorządów**,
- e) **skierowanie odebranych odpadów do sortowni**, posiadających **odpowiednie zezwolenia i technologie** właściwe dla danego rodzaju odpadu,
- f) **wygezkowanie koniecznego doczyszczenia odpadów** dostarczanych do **recyklerów**,
- g) **zapewnienia dobrej jakości surowca wtórnego przywróconego na rynek** w celu wykorzystania go przez **wytwórców różnych produktów, w tym opakowań**.

Za prawidłową realizację w/w zadań, w tym także za osiągnięcie celów recyklingu, pełną odpowiedzialność powinny ponosić organizacje ROP opakowań. W myśl zasad obowiązujących w krajach Unii Europejskiej, organizacje ROP przejmują bowiem całkowicie od wprowadzających nakładane na nich obowiązki.

Model działania systemu ROP, zgodnie z wymogami dyrektywy oraz najlepszych obecnie funkcjonujących rozwiązań w krajach UE, przedstawiony jest na poniższym schemacie.

Gwarantami jego **efektywności i transparentności** są:

- a) wysokie standardy działania organizacji ROP opakowań potwierdzone uzyskaniem licencji od regulatora, wymagającej okresowego odnowienia np. przez Ministerstwo Klimatu lub przez inny organ podlegający Ministrowi Klimatu,
- b) regularne audyty organizacji ROP opakowań oraz wszystkich uczestników systemu przez niezależnych zewnętrznych audytorów (np. weryfikatorów środowiskowych EMAS),
- c) wyeliminowanie zbędnych ogniw na drodze przepływu strumieni materiałowego, finansowego oraz sprawozdawczości.

W przypadku większej liczby niż jednej organizacji ROP opakowań, które uzyskają licencję zezwalającą na działalność, dla uspołnienia ich działalności, konieczne byłoby też powołanie **jednostki koordynującej**, która dbałaby o równomierne pokrycie kraju pomiędzy organizacje ROP opakowań tak, aby z jednej strony nie występowały obszary nie objęte działaniem organizacji ROP opakowań, a z drugiej – aby uniknąć koncentracji

działalności tych organizacji na terenach charakteryzujących się już wysokim poziomem i jakością selektywnej zbiórki. Jednostka koordynująca gromadziłaby także zintegrowane dane do systemu sprawozdawczego. Jednostkę tę kontrolowałby Regulator będący jednostką organizacyjną Ministerstwa Klimatu, przy którym stworzone też byłoby forum do prowadzenia regularnego dialogu wszystkich uczestników rynku.

Określony w ustawie procent środków (np. 5%) z wpłat wprowadzających, organizacje ROP opakowań przekazywałyby do NFOŚiGW, a środki te powinny być przeznaczone **na działania edukacyjne** na poziomie kraju. Uważamy bowiem, że tego rodzaju działania powinny być spójne dla całej Polski.

Zaproponowany powyżej model ROP wyeliminuje ustawiczną dyskusję o kosztach i przychodach, jak również o tym kto jest stratny, a kto nie. Recykler otrzyma przygotowany do recyklingu odpad po cenie rynkowej, a rozliczenie przychodów i kosztów (zasada kosztu netto) odrębnie dla każdej frakcji nastąpi po sprzedaży tych odpadów recyklerowi. Jeśli jednak do procesu recyklingu, ze względu na charakter odpadu, trzeba będzie dopłacić, to organizacja ROP opakowań będzie do takiej dopłaty zobowiązana tak, aby recykler nie musiał subwencjonować recyklingu, za który nominalnie odpowiedzialny powinien być wprowadzający produkt w opakowaniu wykonanym z materiału wymagającego dopłaty.

Istotnymi warunkami poprawnego działania mechanizmu finansowania jest transparentność systemu zapewniająca wprowadzających, że:

- a) poniosą tylko takie koszty, jakie będą konieczne do organizacji i utrzymania systemu, w tym uzasadnionych dopłat do recyklingu,
- b) struktura stawek będzie odzwierciedlała prawidłowo kryteria eko-projektowania,
- c) selektywna zbiórka będzie tak zarządzana aby zmaksymalizować ilość i jakość wysegregowanych odpadów opakowaniowych i zminimalizować ilość odpadów resztkowych.

Uważamy, że przedstawiony powyżej model systemu ROP, zgodny z zasadami Wymagań Minimalnych dyrektywy, a jednocześnie o maksymalnie prostej strukturze operacyjnej, jest znacznie efektywniejszy niż proponowany przez Ministerstwo Klimatu **system fiskalno-redystrybucyjny**, oparty o administracyjny pobór i dalsze przekazywanie daniny opakowaniowej. Pragniemy w tym miejscu podtrzymać nasze obawy związane z wdrożeniem takiego systemu, wyrażone w stanowisku z 19 września 2019 r. Uważamy bowiem, że zaproponowany przez Ministerstwo Klimatu system:

- a) może powodować brak przejrzystości transferów finansowych w systemie gospodarki odpadami opakowaniowymi, zbiurokratyzowanie całego systemu i w konsekwencji – jego niewydolność,
- b) nie wiąże środków otrzymywanych przez gminy z ilością i jakością zbieranych odpadów,
- c) odcina organizacje ROP od istniejącego komunalnego systemu selektywnej zbiórki (pojemniki / worki), a przez to uniemożliwia wprowadzającym realizacji obowiązków osiągnięcia wymaganych poziomów recyklingu, co w konsekwencji może prowadzić do nałożenia kar na wprowadzających pomimo że nie mają oni wpływu na realizację obowiązku;
- d) nie gwarantuje osiągnięcia przez Polskę wyznaczonych dyrektywami odpadowymi poziomów recyklingu, gdyż w żaden sposób nie stymuluje poprawy jakości selektywnej zbiórki realizowanej w systemie komunalnym.

Przedstawiony przez Ministerstwo Klimatu w ramach „prekonsultacji” model ten **koliduje także z mechanizmem rozszerzonej odpowiedzialności producenta**, który stanowi istotę art. 8a. dyrektywy ws. odpadów. Komplikacje wynikające ze sposobu obliczania wysokości opłat nakładanych na producentów mogą doprowadzić do nierzeczywistej oceny kosztów. W rezultacie **uniemożliwi to optymalizację kosztów gospodarowania odpadami** przez gminy i inne jednostki publiczne, co jest jednym z celów dyrektywy ws. odpadów.

Podkreślamy, że wyznaczanie przez regulatora zarówno stawki opłaty P1, jak i minimalnej stawki opłaty P2, musiałyby mieć **oparcie w ustawie**, w której to ustawie określono by zarówno minimalne, jak i maksymalne poziomy opłaty. Zaś stawki takich opłat na dany rok musiałyby być wydawane wyłącznie **w formie rozporządzenia Ministra** zgodnie z delegacją ustawową. W takim reżimie, wymaganym przez polski porządek

prawny, nie jest jasne jak można by zagwarantować ustanowiony przez dyrektywę ws. odpadów, **mechanizm pokrywania przez wprowadzającego kosztów netto niezbędnych do świadczenia usług gospodarowania odpadami w sposób efektywny kosztowo.**

Wymagałoby to również określenia dynamicznych kryteriów (kryteria przydatności opakowania do recyklingu mogą nie nadążać za innowacjami w tym obszarze) do **wyznaczenia stawek daniny dla poszczególnych rodzajów opakowań.** Należałoby przy tym uwzględnić również inne kryteria niż tylko przydatność opakowań do recyklingu, zawartość w opakowaniach materiałów pochodzących z recyklingu oraz koszty netto zagospodarowania odpadu, takie jak np. odnawialność surowca, ocena całego cyklu życia produktu oraz funkcjonalność opakowania, w tym stopień ochrony zawartego w nim produktu. Bez pełnej przejrzystości tego procesu oraz dostępności do wszelkich danych dla wszystkich uczestników rynku, a w szczególności dla wprowadzających

wyroby

w opakowaniach, pojawiłoby się bowiem natychmiast ryzyko arbitralności w ustaleniu daniny, co stanowiłoby przejaw braku przejrzystości działania w obszarze finansów publicznych. Naszym zdaniem wszystkie niejasności w tym zakresie eliminuje zastosowanie przejrzystych mechanizmów rynkowych opartych o faktyczną ilość i jakość surowca, jego rodzaj, rozwiązania w zakresie recyklingu i jasno zdefiniowany nadzór ze strony regulatora.

Pragniemy dodać, że wprowadzenie w zaktualizowanej koncepcji kilku organów administracji publicznej, przez które w kaskadowy sposób przepływać miałyby środki z opłaty P1 (Urzędy Marszałkowskie, NFOŚiGW, WIOŚiGW), w naturalny sposób spowoduje znaczne podwyższenie kosztów administracyjnych oraz wydłużenie czasu oczekiwania na środki przeznaczone dla samorządów gminnych.

SYSTEM DEPOZYTOWY

Na tle zaproponowanego przez Ministerstwo Klimatu systemu ROP, wprowadzający produkty w opakowaniach z zadowoleniem witają zmianę podejścia Ministerstwa Klimatu na temat zarządzania projektowanym systemem depozytowym tak, aby jego organizatorem i administratorem była organizacja reprezentująca wprowadzających a nie regulator, jak w pierwotnym projekcie. Wyrażając uznanie za tę zmianę, wprowadzający pragną jednak zaproponować inną konstrukcję projektowanego systemu depozytowego.

Podtrzymujemy swoje zastrzeżenia wobec włączenia opakowań wielokrotnego użytku do projektowanego przez Ministerstwo Klimatu modelu depozytowego. System gospodarki opakowaniami wielokrotnego użytku (system kaucyjny) jest bowiem prowadzony i utrzymywany bezpośrednio przez zainteresowanych wprowadzających. Modelową, stosowaną obecnie w Polsce i innych krajach zasadą jest, że opakowania są przy okazji dostaw towaru odbierane bezpośrednio z punktów handlowych i transportowane do wprowadzających celem przygotowania do ponownego wprowadzenia na rynek. Odbieranie tych opakowań z Punktów Selekttywnej Zbiórki Odpadów Komunalnych stanowiłoby dodatkowy kanał obrotu opakowaniami - nieefektywny i przedłużający cały proces obrotu opakowaniami wielokrotnego użytku.

Uważamy więc, że najlepszym rozwiązaniem gwarantującym utrzymanie i rozwój rynku opakowań wielokrotnego użytku w Polsce jest stworzenie dwóch wspólnie działających systemów: depozytowego dla opakowań jednorazowych i kaucyjnego dla opakowań wielokrotnego użytku. Systemy te muszą uwzględniać specyfikę obrotu każdego z tych opakowań na rynku - opakowania jednorazowe po wykorzystaniu przez konsumenta są odpadem, który należy poddać recyklingowi, a opakowania wielokrotnego użytku nadal pełnowartościowymi opakowaniami, które po uzdatnieniu, w tej samej postaci, mogą zostać napelnione i wprowadzone do sprzedaży.

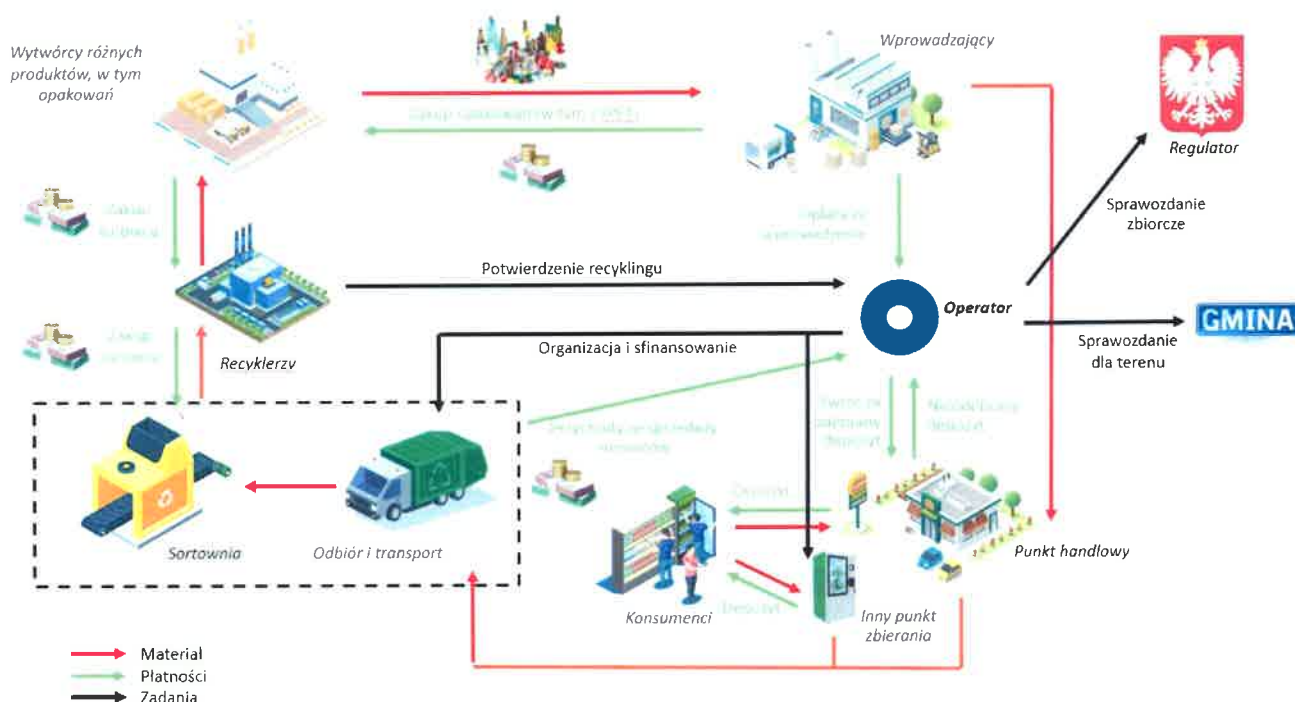
Jeżeli powodem, dla którego Ministerstwo Klimatu wskazuje w proponowanym przez siebie modelu połączenie w jednym systemie zbiórki opakowań jednorazowych i wielokrotnego użytku jest popularyzowanie użycia tych drugich to pragniemy zauważyć, że przedstawione rozwiązanie jest przeciwnie skuteczne bo doprowadzi do zaniku stosowania opakowań zwrotnych w Polsce.

O warunkach, jakie powinny być spełnione, aby opakowania wielokrotnego użytku funkcjonowały w rynku obszernie pisaliśmy w naszym stanowisku z 19 września 2019 r. Naszym zdaniem najskuteczniejszą metodą rozwoju rynku opakowań wielokrotnego użytku w Polsce będzie zwolnienie tego rodzaju opakowań z opłat na rzecz modelu ROP lub stworzenie innych zachęt ekonomicznych dla wprowadzających oraz umożliwienie im zastosowanie rozwiązań dopasowanych do rodzaju produktów oraz samych opakowań, które wprowadzają w rynek. Przetworzenie opakowań z jednorazowych na wielokrotnego użytku może być procesem kosztownym, wymagającym innego zorganizowania logistyki, rozbudowania infrastruktury, np. do mycia opakowań, itp. Dlatego ważne jest stworzenie pozytywnych bodźców ekonomicznych dla wprowadzających.

Stoimy też na stanowisku, że istotną częścią systemu gospodarowania odpadami transportowymi i zbiorczymi oraz wybranymi frakcjami opakowań jednostkowych jak np. aluminiowych puszek po napojach, jest obrót komercyjny prowadzony przez wyspecjalizowane podmioty w oparciu o wartość surowca. W tym przypadku organizacja ROP opakowań nie powinna sztucznie zastępować funkcjonowania tych podmiotów, ale powinna mieć możliwość współpracy z takimi podmiotami, które obecnie już skupują duże ilości dobrych jakościowo odpadów opakowaniowych z rynku. Zastąpienie tych podmiotów poprzez organizację ROP opakowań negatywnie wpłynie na konkurencyjność na rynku aluminium a co za tym idzie na efektywność i wyniki osiągnięte w recyklingu odpadów aluminiowych.

Aby system depozytowy adresowany do opakowań **jednorazowego użytku** był przyjazny dla konsumentów, musi być jednolity i powszechny na terenie całego kraju oraz **zarządzany przez odrębną organizację utworzoną przez wprowadzających jako operatora** (nie nastawionego na zysk, analogicznie do organizacji ROP opakowań). Ustawodawca powinien zapewnić, że wszystkie punkty detaliczne oferują odbiór opakowania (przy czym wyjątki powinien określić operator regulator). Istnienie wielu systemów depozytowych prowadziłoby bowiem do chaosu i konkurowaniu o opakowanie nie tylko wysokością opłaty depozytowej ale np. zachętami marketingowymi.

Systemy depozytowe skonstruowane w innych krajach są dość dobrze znane. W naszej ocenie model według schematu opisanego poniżej można wdrożyć w Polsce.

Operator systemu depozytowego powinien zostać wybrany przez Ministerstwo Klimatu lub inną jednostkę podległą Ministrowi w formie otwartego konkursu ofert. Minister Klimatu na podstawie delegacji ustawowej wyznaczałby też stawkę opłaty depozytowej, dodawanej do ceny danego produktu w opakowaniu. W przypadku konieczności podwyższenia tej stawki, decyzję taką ogłaszałby operator za zgodą Ministerstwa Klimatu.

Taki model wyeliminuje dyskusję o daninach, które miałyby być nakładane na wprowadzających z tytułu organizacji i utrzymania systemu depozytowego. Obciążenia te wynikałyby bowiem z samego modelu systemu (np. rodzajów opakowań objętych depozytem, stawek za wykorzystanie powierzchni handlowej, proporcji zbiórki manualnej i zautomatyzowanej, przewidywanej wysokości kwoty niezwróconego konsumentom depozytu itp.). To rolą operatora, który zostanie wybrany twórcą i administratorem systemu, byłoby:

- a) określenie wszystkich składników kosztowych systemu depozytowego,
- b) przeprowadzenia negocjacji z punktami handlowymi przy określonym ustawowo obowiązku udziału dużych punktów handlowych,
- c) zagwarantowanie, aby wpłaty wprowadzających były na takim poziomie, aby system depozytowy był szczelny i efektywny,
- d) przekazywanie samorządom gminnym sprawozdania na temat zebranych i poddanych recyklingowi odpadów opakowaniowych z danego terenu tak, aby gminy mogły te wyniki zaliczyć do obowiązkowych poziomów recyklingu.

Wprowadzający nie przesądza dziś, jakie rodzaje opakowań powinny być objęte systemem depozytowym. Zwracamy jednak uwagę, że, należy zapewnić aby ramy prawne pozwoliły na rozszerzenie systemu depozytowego o inne rodzaje opakowań w przyszłości, jak również zapewnić aby infrastrukturę zaprojektowano tak, aby dało się ją modyfikować.

PODSUMOWANIE

Wdrożenie zaprezentowanych w niniejszym stanowisku modelu systemu dotyczącego rozszerzonej odpowiedzialności producenta i systemu depozytowego wyeliminuje wszelkie wątpliwości związane z ustalaniem, charakterem i dystrybucją opłat czy rozliczeniami kosztów. Pragniemy podkreślić, że próba pogodzenia systemu fiskalno-redystrybucyjnego z zapisami dyrektywy ws. odpadów, czy też poszukiwanie autorskiej drogi do systemu depozytowego mogą okazać się niemożliwe do zrealizowania w praktyce, bardzo kosztowne dla wszystkich uczestników systemu (tj. społeczeństwa) oraz podlegać kontestacji ze strony Komisji Europejskiej.

Zaprezentowana przez Ministerstwo Klimatu zaktualizowana koncepcja rodzi nasze pytania także w innych obszarach. Odpowiedzi na te pytania są równie istotne dla pełnej oceny zamysłu nowego systemu, jak i ustosunkowania się do zasygnalizowanych w niniejszym stanowisku uwag.

1. Zakładane jest ujednoczenie dotychczas działających organizacji odzysku opakowań i dobrowolnych porozumień w „organizację Rozszerzonej Odpowiedzialności Producenta opakowań”. Jak ten zamiar zostanie zrealizowany, skoro obie te formy mają inną postać prawną (organizacje odzysku opakowań są spółkami akcyjnymi, zaś dobrowolne porozumienia są realizowane przez izby samorządu gospodarczego)?
2. Zakładane jest objęcie nadzorem regulatora systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta dla innych rodzajów odpadów (zużyty sprzęt, baterie i akumulatory, opony, inne jednorazowe produkty z tworzyw sztucznych). Według jakich mechanizmów miałyby funkcjonować te systemy w przyszłości?
3. Zakładane jest wprowadzenie solidarnej odpowiedzialności finansowej organizacji ROP opakowań i wprowadzających za brak realizacji osiągniętych poziomów recyklingu. W jaki sposób taka solidarna

odpowiedzialność byłaby ustalana, biorąc pod uwagę podstawowe różnice w opakowaniach wprowadzanych na rynek wśród klientów danej organizacji ROP opakowań?

Raz jeszcze deklarujemy pełną gotowość do współpracy z Ministerstwem Klimatu nad zmianą obecnego systemu gospodarki odpadami opakowaniowymi. Apelujemy jednak do Ministerstwa o zarzucenie rozważań nad rozwiązaniami fiskalno-redystrybucyjnymi oraz uwzględnienia w propozycji wszystkich Wymagań Minimalnych znowelizowanej dyrektywy o odpadach.

Jesteśmy gotowi do wspólnego wypracowania takiej zmiany systemu gospodarki odpadami opakowaniowymi, aby z jednej strony zapewnić realizację przez Polskę celów zawartych w dyrektywach europejskich w sposób efektywny kosztowo, a z drugiej - umożliwić w długim okresie poprzez zaangażowanie konsumentów, producentów produktów w opakowaniach i innych interesariuszy budowę prawdziwie cyrkularnego systemu obiegu materiałów opakowaniowych.

POLSKIE STOWARZYSZENIE PRZEMYSŁU
KOSMETYCZNEGO I DETERGENTOWEGO

dr Anna Oborska
Dyrektor Generalny, Wiceprezes Zarządu

POLSKIE STOWARZYSZENIE PRZEMYSŁU
KOSMETYCZNEGO I DETERGENTOWEGO
ul. Chałubińskiego 8, 00-613 Warszawa
NIP: 526-025-10-26, Regon: 011568953
KRS: 0000047013

POLBISCO
Stowarzyszenie Polskich Producentów
Wyrobów Czekoladowych i Cukierniczych
02-640 Warszawa, ul. Woronicza 31/152
tel. 22 856 88 61
NIP: 521-28-44-840

PREZES ZARZĄDU

Marcin Izeździak

ZWIĄZEK PRACODAWCÓW
PRZEMYSŁU PIWOWARSKIEGO

Bartłomiej Morzycki
Dyrektor Generalny

POLSKA FEDERACJA
PRODUCENTÓW ŻYWNOSCI
ZWIĄZEK PRACODAWCÓW
ul. Chałubińskiego 8, 00-613 Warszawa
tel: (022) 8307055, fax: (022)8307056
REGON: 141761215

Andrzej Gantner

Dyrektor Generalny
Wiceprezes Zarządu

Krzysztof Baczyński

PREZES ZARZĄDU

Związek Pracodawców Przemysłu Opakowań
i Produktów w Opakowaniach EKO-PAK
Al. Jerozolimskie 53, 00-697 Warszawa
biuro@eko-pak.biz